

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202575
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:0018202575.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: M. P. S., nar. XX.X.XXXX, bytom F. A. XX, W. Z., zast. advokátskou kanceláriou VIRE law & consulting s.r.o., IČO: 47254921, so sídlom Sasinkova 12, Bratislava proti žalovanému: News and Media Holding, a.s., IČO: 47256281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, zast. 1. advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri, s.r.o., IČO: 36861154, so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava a 2. advokátskou kanceláriou MP Legal, s.r.o., IČO: 50103156, so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, o zaplatenie sumy 10.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 10.11.2017 do zaplatenia.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 15.5.2018 domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 10.000,- eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. zaviazat' žalovanú povinnosťou uhradiť žalobkyni sumu 20.000,- eur a nahradiť jej trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodňoval tým, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného spol. SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s., IČO: 31347291, so sídlom Panónska cesta 9, Bratislava bola dňa 11.2.2009 uzavretá Dohoda o skončení sporu 27C/18/2008 vedeného pred Okresným súdom v Trnave mimosúdnym zmierom (ďalej len „Dohoda“), v zmysle ktorej žalovaný pred zaradením do tlače predloží žalobcovi na vyjadrenie akýkoľvek iný ako spravodajský príspevok bez ohľadu na žurnalistickú formu spracovania, ktorý sa výslovne zmieni o žalobcovi, alebo ktorý prinesie údaje, podľa ktorých by bolo bez pochybností možné určiť žalobcu ako osobu, ktorej sa príspevok týka, a to v lehote bez zbytočného odkladu, ktorá žalobcovi umožní zaujať stanovisko k pripravenému príspevku. Žalovaný tento záväzok porušil, nakoľko uverejnil príspevok v týždenníku PLUS 7 DNÍ v čísle 23 z roku 2017 (8.6.2017) pod názvom „Užíva si luxusný život“ bez toho, aby ho žalobcovi predložil na vyjadrenie, hoci sa v predmetnom príspevku nespravodajského charakteru výslovne zmienil o žalobcovi. Týmto, bez ohľadu na prezentovanú dohodu, zároveň došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a to v dôsledku uvedenia nepravdivých skutkových tvrdení. Žalobca vyzval žalovaného na splnenie si svojej povinnosti vyplývajúcej z čl. 3 odsek 1 uvedenej Dohody na zaplatenie peňažného záväzku vo výške 10.000,- eur, a to aj opakovane, avšak bezúspešne.

3. Súd dňa 14.6.2018 vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 12C/17/2018-24, proti ktorému žalovaný podaním zo dňa 4.7.2018 podal odpor, v ktorom žiadal zrušiť platobný rozkaz a nariadiť pojednávanie. Súd uznesením č. k. 12C/17/2018-41 zo dňa 19.7.2018 platobný rozkaz zrušil v súlade s ust. § 267 ods.

3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný odpor odôvodnil tým, že nároky žalobcu považuje za neopodstatnené. Právnym dôvodom žaloby je Dohoda o urovaní a v nej obsiahnutá zmluvná pokuta. Žalovaný právny základ požadovanej sumy neuznal, nakoľko Dohoda o urovaní je podľa jeho názoru absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov. Zároveň, ak by aj Dohoda o urovaní bola platným právnym úkonom, tak by k jej porušeniu zo strany žalovaného nedošlo. Dôvodom neplatnosti tohto právneho úkonu je podľa žalovaného neurčitosť a nezrozumiteľnosť Dohody o urovaní. Z vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka vyplýva, že na platnosť právneho úkonu sa vyžaduje aby bol tento urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Žalovaný má za to, že Dohoda o urovaní obsahuje niekoľko ustanovení, ktoré sú neurčité, nezrozumiteľné a v konečnom dôsledku objektívne nepochopiteľné. Príkladom poukázal na nezrozumiteľnosť a neurčitosť niektorých podstatných ustanovení Dohody o urovaní: Zo znenia ust. čl. 1 ods. 2 nie je napr. úplne jasné čo predstavuje spravodajstvo, resp. spravodajský príspevok. Dané ustanovenie síce obsahuje definíciu spravodajstva, avšak nie je jasné čo predstavuje pojem udalosť, resp. kde je hranica toho čo udalosťou ešte je, a čo už udalosťou nie je. Rovnako nie je jasné čo predstavuje pojem obvyklé žurnalistické kritériá. Napriek niekoľkým kritériám príspevku, na ktorý sa táto povinnosť žalovaného vzťahuje má žalovaný za to, že aj tieto kritériá sú nezrozumiteľné a neurčité, a z tohto dôvodu nie je možné daný príspevok jednoznačne určiť. Aj lehoty uvedené v ust. čl. 2 ods. 2 a 3 sú podľa názoru žalovaného neurčité a nezrozumiteľné. Ust. čl. 2 ods. 4 Dohody považuje žalovaný za nepochybne neurčité a nezrozumiteľné, nakoľko jednak nie je jasné čo rozumieť pod pojmami dôkazy a presvedčivé argumenty, a jednak ustanovenie nedáva odpoveď komu prislúcha právo hodnotiť presvedčivosť či pravdivosť jednotlivých dôkazov a argumentov. Žalovaný považuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť Dohody o urovaní za neodstrániteľnú, nakoľko ani výkladom jednotlivých ustanovení nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu vôle, ktorú chcel žalobca prejavíť, a z tohto dôvodu považuje žalovaný Dohodu o urovaní za absolútne neplatný právny úkon. Žalovaný má navyše za to, že mu nevznikla žiadna uhradzovacia povinnosť voči žalobcovi v dôsledku porušenia povinností založených Dohodou o urovaní z dôvodu, že podľa jeho názoru je Dohoda o urovaní rovnako absolútne neplatným právnym úkonom aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je vydavateľom periodickej tlače. V tejto súvislosti poukázal na kľúčové postavenie médií pri ochrane demokracie, vzhľadom na ktoré treba každý zásah do slobody prejavu médií posudzovať prísne. Žalovaný má tak za to, že Dohoda o urovaní obmedzuje slobodu prejavu žalovaného a súvisiace právo verejnosti prijímať informácie od žalovaného, a z tohto dôvodu tak predstavuje právny úkon, ktorý svojim obsahom odporuje kogentným ustanoveniam zákona, ktorými sú ust. čl. 26 Ústavy, čím je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Žalovaný zároveň uviedol, že ak by aj Dohoda o urovaní bola platným právnym úkonom, tak by ani v tomto prípade nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenej v predmetnom konaní, pretože žalovaný sa nedopustil porušenia povinností, od ktorých žalobca odvodzuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, a to s ohľadom na ustanovenia čl. 1 ods. 1 a ods. 2 a čl. 2 ods. 1 Dohody o urovaní.

4. Žalobca s názorom žalovaného uvedenom v odpore nesúhlasil. Uviedol, že Dohoda je platným a legitímnym právnym úkonom, ktorý bol uzatvorený slobodne a dobrovoľne tak zo strany žalobcu ako aj zo strany právneho predchodcu žalovaného. Až do doby uplatnenia nároku žalobcu vyplývajúceho z predmetnej Dohody ani žalovaný, resp. ani jeho právny predchodca jej platnosť nenamietal. Poukázal na to, že predmetom Dohody bolo mimosúdne urovanie súdneho sporu a stanovenie práv a povinností účastníkov v nadväznosti na uvedené. V dohode je z pohľadu § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka jednoznačne, určite a zrozumiteľne vyjadrené, že sa žalobca a právny predchodca žalovaného dohodli na mimosúdnom urovaní súdneho sporu, ktorého boli účastníkmi a v nadväznosti na uvedené si určili svoje ďalšie vzájomné práva a povinnosti. Dohoda taktiež zodpovedá požiadavkám kladeným ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka - jej uzatvorenie, t. j. mimosúdne urovanie sporu je legitímny a legálny úkon účastníkov súdneho sporu, plne v súlade s platnou legislatívou a s dobrými mravmi. Dohoda bola po jej uzatvorení podkladom pre ďalší postup účastníkov súdneho sporu vedeného pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 27C/18/2008 a pre následné vydanie rozhodnutia súdu o zastavení konania v predmetnej veci. Vzhľadom na uvedené žalobca uviedol, že predmetnú dohodu napriek argumentácii žalovaného žalobca považuje za platný a účinný právny dokument, zaväzujúci obidvoch účastníkov v plnom rozsahu. K argumentácii žalovaného o neplatnosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka - pojmy, výrazy a formulácie, o ktorých sa žalovaný v odpore vyjadril, že ich považuje za nezrozumiteľné, uviedol nasledovné: Spravodajstvo, spravodajský príspevok - Dohoda v článku 1 odsek 2 uvádza, že za spravodajstvo sa považuje spracovanie udalosti, ktorá nastala

najviac 15 dní pred odovzdaním spravodajského príspevku do tlače. Pojmom spravodajstvo sa označuje jeden zo žurnalistických žánrov a je zároveň jedným zo základných pojmov žurnalistiky, pre odbornú verejnosť je jeho význam jednoznačný a zrozumiteľný. Etický kódex novinára vydaný Slovenským syndikátom novinárov (ďalej len „etický kódex“) tento výraz tiež používa, napr. v čl. IH. ods. 7 v prvej vete nasledovne: „Komentáre a názory musia byť jasne označené a odlišené od spravodajstva a faktov.“. Definícia spravodajstva obsiahnutá v článku 1 odsek 2 dohody má len spresňujúci (zuzujúci) charakter. Vymedzenie príspevku, na ktorý sa vzťahuje povinnosť žalovaného predložiť žalobcovi na vyjadrenie (článok 2 odsek 1 dohody): Toto ustanovenie podľa názoru žalobcu jasne a zrozumiteľne určuje, že ak ide o akýkoľvek, iný než spravodajský, príspevok, ktorý sa výslovne zmieni o žalobcovi, na takýto príspevok sa vzťahuje povinnosť uvedená v predmetnom ustanovení. Žalobca nevníma žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť táto úprava nejasná, neurčitá alebo nezrozumiteľná. Určenie lehôt podľa článku 2 odsek 2 a 3 dohody: Lehoty v predmetných ustanoveniach sú stanovené podľa názoru žalobcu jednoznačne a zrozumiteľne. Ustanovenie článku 2 odsek 2 dohody uvádza, že „odporca nezaradí pripravený príspevok skôr, ako uplynie lehota, v ktorej sa navrhovateľ môže vyjadriť k pripravenému príspevku“. Lehota, v ktorej sa navrhovateľ môže vyjadriť k príspevku, je bližšie špecifikovaná v ustanovení článku 2 odsek 3, kde sa uvádza: „...do troch dní od doručenia príspevku oznámi písomne odporcovi svoje pripomienky k skutkovým tvrdeniam uvedeným v príspevku, alebo ak táto lehota vzhľadom na povahu príspevku bude príliš krátka, vyrozumie odporcu o primeranej lehote, v ktorej mu doručí svoje pripomienky k skutkovým tvrdeniam“. Z ustanovenia článku 2 odsek 1 pritom vyplýva, že žalovaný mal príspevok predložiť žalobcovi „pred zaradením do tlače“. Lehota, v ktorej sa v zmysle dohody môže žalobca vyjadriť k spravodajskému príspevku žalovaného, teda začína momentom predloženia príspevku žalobcovi a končí sa po uplynutí troch dní, ibaže v predmetnej trojdňovej lehote, za predpokladu splnenia v ustanovení uvádzaných ďalších podmienok, žalobca oznámil žalovanému inú, primeranú lehotu. Čo sa týka pojmu „primeraná lehota“, tento sa používa okrem iného aj v právnych predpisoch často, napríklad len Občiansky zákonník slovo „primeraný“ používa v časovom aspekte trinásťkrát, napriek tomu sa ich ustanovenia nepovažujú za neurčité a nezrozumiteľné. Žalobca tento pojem rovnako považuje za dostatočne jasný, určitý a zrozumiteľný aj v predmetnom ustanovení dohody. K pojmu „predloženie dôkazov a presvedčivých argumentov“: Žalobca nesúhlasí s tým, že by malo byť uvedené slovné spojenie neurčité a nezrozumiteľné. Jednak v článku 2 odsek 4 dohody sa v ďalšom texte uvádza, že má ísť o dôkazy a argumenty, ktoré „vyvracajú alebo vážne spochybňujú pravdivosť alebo úplnosť skutkových tvrdení uvedených v príspevku...“. Ďalej, zo znenia príslušného ustanovenia dohody je zrejmé, že sa v ustanovení má na mysli povinnosť žalobcu preukazovať určité skutočnosti. Preukazovanie rôznych, právne relevantných skutočností, ako podmienku vzniku, zmeny alebo zániku právnych vzťahov uvádzajú všeobecne záväzné právne predpisy nespočetne často, len Občiansky zákonník niekoľko desiatok krát (a to vo veľkej väčšine bez akéhokoľvek bližšieho ozrejmene a bez určenia, kto má právo hodnotiť predkladané dôkazy). Žalobca je teda toho názoru, že význam výrazu „preukazovanie“, ako aj formulácia zvolená v ust. článku 2 odsek 4 dohody je v oblasti práva jasný, určitý a zrozumiteľný. Stanovisko k článku 2 odsek 6: Podľa názoru žalobcu je v dohode jednoznačne a výstižne zadefinované, že rozlíšenie medzi skutkovým tvrdením a hodnotiacim úsudkom pre účely dohody vychádza z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lingens proti Rakúsku (sťažnosť č. 9815/82. Rozsudok z 8. júla 1986, § 46), na ktoré sa odvoláva žalovaný. Následne ust. článku 2 odsek 6 uvádza, že v pochybnostiach sa má za to, že údaj uvedený v príspevku je skutkovým tvrdením. Ak by mal žalobca sumarizovať svoj názor na žalovaným vytknutú nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť určitých ustanovení dohody, vo väčšine prípadov je ich význam evidentný aj pre laickú (nenovinársku) verejnosť a nepotrebnú žiadne bližšie ozrejmene. Predmetné námietky považuje žalobca za účelové, ktorých jedinou snahou je vyhnúť sa plneniu svojich dobrovoľne prevzatých platných záväzkov. Názor žalobcu je podstatne odlišný od názoru žalovaného prezentovaného v zdôvodnení odporu aj vo veci posúdenia platnosti dohody podľa § 39 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na argumentáciu žalovaného, že dohoda nedovoleným spôsobom obmedzuje slobodu prejavu žalovaného uviedol, že nosnými piliermi predmetnej dohody, bez ktorých by k jej uzavretiu nedošlo, boli záväzok žalobcu na späťvzatie žaloby podanej v súdnej veci tvoriacej predmet dohody a záväzok žalovaného spočívajúci v povinnosti zasielať svoje budúce príspevky na vyjadrenie žalobcovi., pričom v čase uzavretia dohody jej rozpor s ústavnou zásadou slobody prejavu a z toho plynúcu neplatnosť žalovaný nenamietal. Žalobca nesúhlasí s tým, že by bola dohoda neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka a je toho názoru, že zákonu neodporuje, ani ho neobchádza a ani sa neprieči dobrým mravom. Opakovane poukazujeme na to, že jej predmetom je mimosúdne urovanie sporu a zakotvenie práv a povinností jej účastníkov s tým spojených, čo predstavuje právny úkon v plnom súlade s platným právnym poriadkom, ktorý je v demokratickej spoločnosti vnímaný ak bežný prostriedok riešenia sporov.

Obmedzovaním slobody prejavu sa vo všeobecnosti má na mysli obmedzovanie tohto práva najmä štátnou a inou úradnou mocou vo forme prijatia reštriktívnych právnych predpisov alebo obmedzujúceho výkladu právnych predpisov. V prípade dvojstranného právneho aktu v ponímaní žalobcu môže ísť o obmedzovanie slobody prejavu len v prípade, že tento dvojstranný akt bol na jedného z účastníkov nanútený. Takémuto konaniu však v spojitosti s predmetnou dohodou nedošlo. Žalobca vstupoval do tohto dvojstranného právneho vzťahu a záväzky z neho vyplývajúce prijal dobrovoľne, na základe vlastného slobodného rozhodnutia. Zároveň je žalobca toho názoru, že záväzky sledujúce ciele obdobné tým, ktoré sledovala aj dohoda uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, sú v oblasti žurnalistiky obvyklé, dokonca sú obsiahnuté v základných pravidlách novinárskej etiky. Povinnosťou novinára vyplývajúcou z etického kódexu je uvádzať len také názory, ktoré neprotirečia faktom, pričom zisťovať fakty je povinný sám novinár. & "novinár bez súhlasu dotknutej osoby nesmie písať, hovoriť o skutočnosti a zobrazovať skutočnosť tak, aby zasahoval do súkromného života dotknutej osoby;...". Dohoda v časti upravujúcej práva a povinnosti zmluvných strán pri zverejňovaní novinárskych príspevkov žalobcu obsahuje v podstate iba bližšie vymedzenie postupu účastníkov pri dodržiavaní novinárskych povinností žalobcu, ktorý si určili žalobca a žalovaný dvojstrannou dobrovoľnou dohodou. V zmysle článku 2 odsek 1 dohody akýkoľvek, iný ako spravodajský, príspevok bez ohľadu na žurnalistickú formu spracovania (napr. reportáž, fejtón, komiks, atď.), ktorý sa výslovne zmieni o žalobcovi alebo ktorý prinesie údaje, podľa ktorých by bolo bez pochybností možné určiť žalobcu, ako osobu ktorej sa príspevok týka, pred zaradením do tlače žalovaný predloží žalobcovi na vyjadrenie v lehote bez zbytočného odkladu, ktorá žalobcovi umožní zaujať stanovisko k pripravenému príspevku. Podľa článku 3 odsek 1 dohody každé porušenie povinnosti, ktorú žalovaný prijal touto dohodou, zakladá pre žalobcu právo na peňažné plnenie vo výške 10.000,- EUR. Žalovaný uzavretím dohody prevzal citované záväzky dobrovoľne. Žalovaný uverejnením príspevku v týždenníku PLUS 7 dní v čísle 23. z roku 2017 (8.6.2017) pod názvom „Užíva si luxusný život“ nepochybne porušil vyššie uvedený záväzok vyplývajúci z článku 3 odsek 1 dohody, nakoľko k uverejneniu príspevku došlo bez jeho predchádzajúceho predloženia na vyjadrenie, hoci sa v predmetom príspevku nespravodajského charakteru výslovne zmienil o žalobcovi. Z toho dôvodu žalobca zastáva názor, že jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty je opodstatnený. Vzhľadom na vyššie uvedené fakty a skutočnosti žalobca trvá na tom, že predmetná dohoda predstavuje platný právny úkon, ktorý je v absolútnom súlade s platnou legislatívou. Opakovane poukázal na to, že predmetom dohody je mimosúdne urovanie sporu, v ktorej bola zároveň zakotvená povinnosť žalovaného predkladať svoje novinárske príspevky žalobcovi na vyjadrenie. Ak by sa však aj zistila neplatnosť niektorých z jej ustanovení (s čím žalobca zásadne nesúhlasí), v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka nedotýka sa táto neplatnosť celej dohody, len prípadne určitých konkrétnych ustanovení, čo by nič nemenilo na povinnosti jej účastníkov dodržiavať jej ostatné, platné a účinné ustanovenia. Mimosúdne urovanie súdneho sporu a povinnosť predložiť príspevky žalovaného na vyjadrenie žalobcovi boli v dohode sformulované jasne, určite a zrozumiteľne, pričom zákonu neodporujú, neobchádzajú ho a ani sa nepriečia dobrým mravom a z tohto dôvodu sú platné a účinné. Žalovaný zverejnil príspevok v týždenníku PLUS 7 dní v čísle 23. z roku 2017 (08.06.2017) pod názvom „Užíva si luxusný život“, a to bez toho, že by tento príspevok predložil žalobcovi na vyjadrenie, čím zo strany žalovaného došlo k porušeniu dohody. Keďže dohoda zakotvila právo žalobcu uplatniť si zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti predloženia príspevku na vyjadrenie a žalobca si toto právo uplatnil, žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v dohode.

5. Žalovaný v ďalších skutkových tvrdeniach poprel existenciu Dohody, kedy uviedol, že Dohoda mala byť uzatvorená 11.2.2009 medzi žalobcom a spoločnosťou SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. (ďalej len „právny predchodca žalovaného“), ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia, a ktorej právnym nástupcom je od 1.9.2015 žalovaný. Žalovaný tvrdil, že o existencii Dohody nemá vedomosť, pričom nedisponuje ani originálnym vyhotovením Dohody a ani kópiou Dohody, s výnimkou dôkazu predkladaného v tunajšom súdnom konaní žalobcom. Žalobcom predložené znenie Dohody však nepredstavuje originálne vyhotovenie predmetnej Dohody, ale iba kópiu, čo s ohľadom na uvedené vyvoláva pochybnosti o tom, či Dohoda bola skutočne uzatvorená, a či teda skutočne existuje. Žalovaný tak uzavretie Dohody spochybňuje. V prípade, ak by aj žalobca preukázal existenciu Dohody, žalovaný má za to, že Dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že je vydavateľom periodickej tlače, ktorému ustanovenie Ústavy SR, ako i judikatúra zaručuje osobitné postavenie vydavateľov tlače. Poukázal, na kľúčové postavenie médií pri ochrane demokracie, vzhľadom na ktoré treba každý zásah do slobody prejavu médií posudzovať prísne. Z judikatúry jednoznačne vyplýva, že privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu. Novinári majú (spoločenskú) povinnosť poskytovať

informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie dostať. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru preháňania a provokácie. Podľa názoru odbornej verejnosti je právny úkon v rozpore so zákonom svojím obsahom vtedy, ak práva a povinnosti určené právnym úkonom nie sú v súlade s kogentnými ustanoveniami zákona. V nadväznosti na tieto skutočnosti tak má žalovaný za to, že obsah Dohody odporuje kogentným ustanoveniam zákona, a to konkrétne zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších ústavných zákonov (ďalej len „Ústava“), ako aj súvisiacim ustanoveniam zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) v znení neskorších predpisov. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že Dohoda svojím obsahom výrazne obmedzuje nielen slobodu prejavu žalovaného, ale zároveň zasahuje do povinnosti novinárov poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a do práva verejnosti takéto informácie získať, keď kladie na žalovaného požiadavku predkladať každý príspevok zmieňujúci sa o žalobcov, s výnimkou spravodajského príspevku, na vyjadrenie žalobcov, pričom žalobca podľa Dohody disponuje širokými možnosťami, ako do obsahu samotného príspevku zasiahnuť a prípadne ho zmeniť, či dokonca zabrániť jeho uverejneniu. Dohoda ukladá žalovanému povinnosť predložiť žalobcovi na vyjadrenie akýkoľvek príspevok, ktorý nemá charakter spravodajstva, pričom však hranica medzi spravodajským a iným príspevkom je veľmi neurčitá, nezrozumiteľná a nejasná. Navyše, žalovaný podľa Dohody nedisponuje žiadnym prostriedkom, ktorým by sa vedel brániť po prípadnom „nesprávnom“ vyhodnotení charakteru príspevku, kedy by daný príspevok predstavoval spravodajský príspevok, ale žalobca ho vyhodnotil ako nespravodajský. V tejto súvislosti je dôležité všimnúť si, že v zmysle Dohody tak de facto uverejnením akéhokoľvek príspevku bez predošlej intervencie žalobcu, ktorý sa zmieňuje o žalobcov, vzniká žalobcovi právo na peňažné plnenie vo výške 10.000 EUR podľa čl. 3 bod 1. Dohody. Príspevky podliehajúce povinnosti žalovaného podľa Dohody sú tak v konečnom dôsledku vymedzené veľmi široko, čo výrazne zasahuje do slobody prejavu žalovaného. Žalovaný ďalej poukazuje na to, že po predložení príspevku na schválenie žalobcovi, je žalovaný obmedzený v slobode prejavu tým, že príspevok nemôže zverejniť skôr, než sa žalobca k príspevku vyjadrí, pričom tento môže zároveň určovať lehotu, v ktorej tak môže urobiť. Žalovaný by sa tak podľa Dohody dostával do situácií, kedy by musel nie len predkladať príspevok na schválenie žalobcovi, ale zároveň čakať na prípadné pripomienky žalobcu a to v časovej lehote, ktorú by nemal ako objektívne odhadnúť či ovplyvniť. Navyše, po doručení pripomienok žalobcu, vo vopred neodhadnuteľnom čase, by žalovaný musel vydať príspevok iba za podmienky, že príspevok bude v súlade s pripomienkami žalobcu, pričom za výsledný zverejnený príspevok by v zmysle § 5 ods. 1 Tlačového zákona zodpovedal v plnom rozsahu žalovaný. Dohoda by bola navyše plne v rozpore s Etickým kódexom novinára prijatým Asociáciou na ochranu novinárskej etiky v Slovenskej republike, podľa ktorého obsah novinárskeho textu tvorí výlučne novinár, azda s jednou jedinou výnimkou, ktorou je autorizácia rozhovoru. Okrem uvedeného Dohodou dochádza k cenzúre samotného novinára, čo je rovnako v rozpore s Etickým kódexom, ktorý považuje cenzúru za nezlučiteľnú s etickými pravidlami novinárskej práce a ako takú ju zakazuje. V nadväznosti na uvedené a s ohľadom na absolútne nevyvážené práva a povinnosti strán Dohody, má žalovaný za to, že obsah Dohody nielenže výrazne a intenzívne cenzuruje slobodu prejavu žalovaného, ktorá je v zmysle čl. 26 ods. 3 Ústavy zakázaná. Z týchto dôvodov tak Dohoda predstavuje právny úkon, ktorý svojím obsahom odporuje kogentným ustanoveniam zákona, ktorými sú ust. čl. 26 Ústavy a § 3 a násl. Tlačového zákona, čím je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Navyše, žalovaný má za to, že vzhľadom na obsah Dohody a vyššie uvedenú argumentáciu žalovaného, sa žalovaný Dohodou vopred vzdáva práva žalovaného na slobodu prejavu v zmysle čl. 26 Ústavy, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, t. j. v situáciách, keď žalovaný bude mať záujem uverejniť príspevok, ktorý sa týka žalobcu, čo podľa ust. § 574 ods. 2 zakladá neplatnosť Dohody. K neplatnosti Dohody podľa § 37 Občianskeho zákonníka žalovaný opätovne zdôraznil neurčitosť a nezrozumiteľnosť Dohody ako právneho úkonu. Napriek uvedenému, ak by bola existencia Dohody preukázaná, tak ani v tomto prípade by nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenej v predmetnom konaní, pretože žalovaný sa nedopustil porušenia povinností, od ktorých žalobca odvodzuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, a to s ohľadom na ustanovenia čl. 1 ods. 1 a ods. 2 a čl. 2 ods. 1 Dohody. K povahe Článku žalovaný uviedol, že článok s názvom „Užíva si luxusný život“ zverejnený dňa 8.6.2017 v týždenníku PLUS 7 DNÍ (ďalej len „Článok“) má spravodajský charakter plne v súlade s čl. 1 ods. 2 Dohody, na ktorý sa Dohoda nevzťahuje (čl. 1 ods. 1 Dohody). Článok spracúva informácie o zmenách v majetkových pomeroch S. B., bývalého prezidenta Fondu národného majetku SR v minulosti trestne stíhaného práve v súvislosti s výkonom jeho štátnozamestnaneckej činnosti a hospodárením so štátnym majetkom, čo v dôsledku uvedených skutočností osvedčuje tému Článku, ako tému verejného záujmu. V tejto súvislosti podľa žalovaného neobstojí ani argument, že Článok neinformuje o udalosti, ktorá nastala

„najviac pätnásť dní pred odovzdaním spravodajského príspevku do tlače“, nakoľko daný argument by bol v nadväznosti na samotný obsah Článku absurdný, keď Článok požíva prvky spravodajstva a ako taký zodpovedá obvyklým žurnalistickým kritériám, pričom navyše z obsahu Článku nevyplýva, kedy sa autor Článku o predmetných udalostiach dozvedel, resp. kedy danú udalosť spracoval. Ak Článok svojou formou a spracovaním zodpovedá kritériám spravodajstva nemožno absolútne tvrdiť, že tento Článok nepredstavuje spravodajský príspevok, pretože informuje o predaji majetku, ku ktorému došlo pred tromi mesiacmi a nie najviac 15 dní pred odoslaním Článku do tlače v zmysle čl. 2 Dohody. Ohľadne výrokov uvedených v Článku uviedol, že má za to, že aj keby bola Dohoda platná, jej porušenia by sa nedopustil, nakoľko výroky Článku, na základe ktorých možno žalobcu identifikovať, predstavujú hodnotiace úsudky, ktorých zverejnenie žalovaným nie je dotknuté Dohodou (čl. 2 ods. 5 Dohody). Žalovaný dáva do pozornosti, že žalobca v Žalobe neoznačil žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by považoval za tvrdenia porušujúce Dohodu. Podľa jeho názoru ide o polemické výroky s charakterom hodnotiacich úsudkov, ktoré autor Článku formuluje iba do náznakov s prvkami neistoty a pochyb, na rozdiel od skutkových tvrdení, ktorých znenie je vždy kategorické a bez akýchkoľvek pochyb. Z obsahov Výrokov v kontexte Článku je evidentné, že ide iba o subjektívne názory autora Článku založené na pravdivostnom skutkovom základe, ktorý autor ponúka priamo v Článku. Žalovaný má za to, že jednotlivé Výroky nie sú ani spôsobilé zhoršiť či znevážiť postavenie žalobcu v spoločnosti, nakoľko, ako vyplýva z priloženého mediálneho rešeršu, žalovaný sa v Článku nevyjadruje o žalobcovi nad rámec toho, čo je verejnosti známe z iných mediálnych príspevkov. Na záver spochybnil dôvodnosť uplatnenej výšky nároku s poukazom na to, že svojím charakterom ide o zmluvnú pokutu, pričom jej výšku považuje za neprimerane vysokú, keď táto sa vzťahuje výlučne na sankcionovanie žalovaného, keď sankcionuje každé porušenie povinností žalovaného podľa Dohody, čo navyše znásobuje neurčitost' a nezrozumiteľnosť ustanovení Dohody a široká nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán. Z uvedených dôvodov považuje žalovaný zmluvnú pokutu za rozpornú s dobrými mravmi. Žalobca sa Žalobou domáha zaplata zmluvnej pokuty vo výške 10.000 EUR za zverejnenie Článku, ktorý ako žalovaný uviedol vyššie, obsahuje iba tri výroky (ktoré sú mimochodom hodnotiacimi úsudkami autora Článku a ktoré žalobcu v žiadnom rozsahu neznevážujú nad mieru toho, čo je verejnosti známe o žalobcovi z iných médií), ktoré by mohli predstavovať porušenie Dohody, pričom Článok informuje o téme verejného záujmu, jeho subjektom je osoba verejného záujmu (ktorú rovnako predstavuje žalobca), čo však nie je v žiadnom rozsahu zohľadnené tak v rámci ustanovení Dohody, ako ani v rámci Žaloby. Navyše, s ohľadom na obsah samotných Výrokov žalovaný poukazuje, že tieto ani nie sú spôsobilé zasahovať do osobnostných práv žalobcu, nakoľko žalobcu v žiadnom rozsahu nedeňonestujú ani neznevážujú ale naopak, opisujú skutočnosti, ktoré sú založené na pravdivostnom skutkovom základe a v žiadnom rozsahu nič neprikrášľujú ani nezveličujú. Autor Článku Výrokmi ani žalobcu nekritizuje, čo ani nie je žiaduce, nakoľko objektom témy Článku nie je vôbec žalobca, ale S. B.. S poukazom na ust. § 545a Občianskeho zákonníka a v prípade, ak sa súd nestotožní s argumentáciou žalovaného a teda, že nevyhodnotí Dohodu ako neplatný právny úkon, žalovaný má za to, že v danom prípade existujú kvalifikované dôvody na zníženie žalobcom požadovanej paušalizovanej náhrady škody spočívajúcej v zmluvnej pokute podľa čl. 3 ods. 1 Dohody, nakoľko na základe už vyššie uvedeného je nepochybné, že s ohľadom na hodnotu a význam zmluvnou pokutou zabezpečovanej povinnosti je zmluvná pokuta absolútne neprimeraná.

6. Na nariadenom pojednávaní sa zástupca žalobcu pridržiaval všetkých skutkových tvrdení uvedených v žalobe, resp. v nasledujúcich vyjadreniach a zotrval na žalobe.

7. Zástupca žalovaného zopakoval, že žalobu žalovaný považuje za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť. Uviedol, že predmetný článok vyšiel v r. 2017 a žalovaný bol veľmi prekvapený, keď sa po jeho zverejnení žalobca domáhal zaplata zmluvnej pokuty vyplývajúcej z akejsi dohody z r. 2009. V r. 2014-2015 došlo k predaju pôvodnej spol. Plus 7 dní a vstupu nových partnerov do spol. žalovaného. V tom čase o existencii predmetnej dohody nemal nikto absolútne žiadnu vedomosť. Preto žalovaná strana navrhla vykonať dokazovanie predložením originálu tejto dohody zo strany žalobcu. Naďalej však tvrdil, že predmetná dohoda je neplatná, a to absolútne, pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ. V prvom rade sa dohoda podľa jeho názoru prieči dobrým mravom z dôvodu porušenia resp. obmedzenia slobody prejavu žalovaného. Obsah článku tvorí len a len novinár, pričom žiadna iná osoba do obsahu článku nemôže zasahovať. Dohoda upravuje právo žalobcu obsah článku upravovať (článok 2 bod 7 dohody). Ďalej poukázal na jednostrannosť znenia dohody v prospech žalobcu, čo považuje tiež za rozporné s dobrými mravmi. Ďalší dôvod neplatnosti žalovaná strana vzhladá aj v tom, že ako zmluvná strana sa vopred vzdala svojich práv čo je v zmysle § 574 OZ neprípustné. Ďalším dôvodom neplatnosti

je zjavná neurčitosť a nezrozumiteľnosť dohody, ktorú podľa informácií poskytnutých žalobcom tvoril právny zástupca žalobcu. Žalovaný tiež poukázal na neprimerane vysokú zmluvnú pokutu dojednanú v čl. 3 dohody s tým, že ju považuje za ustanovenie v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň žiadal v prípade, ak súd platnosť a existenciu tejto dohody bude považovať za nepochybniteľnú, aby súd uplatnil svoje moderačné právo vyplývajúce z ust. 545 a OZ, nakoľko za tri hodnotiace úsudky týkajúce sa žalobcu v predmetnom článku sa suma v hodnote 10 000,- eur javí žalovanému ako neprimeraná. Na záver doplnil, že ak by bola dohoda platným právnym úkonom, tak sa žalovaný nedopustil jej porušenia, pretože článok mal charakter spravodajstva v zmysle čl. 1 dohody. Dohoda sa zároveň nevzťahuje na hodnotiace úsudky a v článku uvedené 3 tvrdenia týkajúce sa žalobcu mali charakter hodnotiacich úsudkov. Ak by sa aj žalovaný dopustil porušenia povinnosti tak toto porušenie nezavinil a teda v zmysle § 545 ods. 3 OZ nie je povinný zmluvnú pokutu zaplatiť. Zástupca žalovaného na nasledujúcom pojednávaní, po predložení originálu predmetnej dohody potvrdil jej zhodu so scanovaným dokumentom zaslaným žalobcom. Zároveň pripomenul, že žalovaný nie je viazaný etickým kódexom novinára zverejneného Syndikátom novinára, keďže žalovaný má vlastný etický kódex.

8. Súd v spore okrem dokazovania listinami predloženými sporovými stranami, vykonal aj dokazovanie výsluchom svedkov M. W. a G. N., autora namietaného článku.

9. Svedok L.. M. W., konateľ právneho predchodcu žalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že osobne sa pozná so žalobcom, stretol sa s ním trikrát práve v období uzatvárania predmetnej dohody. Po nahliadnutí do originálu dohody uviedol, že si pamätá, že v danom čase mali viacero súdnych sporov a hoci sa redaktori snažia písať objektívne, občas sa stane, že niekto sa cíti dotknutý. Na radu ich vtedajšieho právnika M.. V. sa stretol so žalobcom, ktorý prišiel v sprievode právnika, ktorého meno si už nepamätá. Viem však, že bol bývalý ústavný sudca. Za účelom mimosúdneho vyrovnania uzavreli túto dohodu, keďže tých sporov bolo viac. Potvrdil, že podpis na dohode je jeho a dohodu podpisoval na základe odporúčania právnika, pod nátlakom nebol.

10. Svedok G. N., autor predmetného článku vypovedal, že nevie o žiadnej dohode, pričom o nej nevedel ani v čase vzniku článku, preto nevie, čo je jej predmetom. K okolnostiam, za akých vznikol predmetný článok si spomína, že išlo o pána B., ktorý v 90. rokoch figuroval ako predstaviteľ FNM SR, kedy za zvláštnych okolností pripadol štátny majetok rôznym ľuďom. V čase vzniku tohto článku sa objavila informácia, že pán B. predal pozemky v Hubiciach a za týmto účelom aktualizovali informácie v článku. To, že podnik s lukratívnym nehnuteľným portfóliom predal B. žalobcov im ako zdroj poskytol niekto, kto sa okolo Agro-bio Hubice pohybuje. Následne si informáciu overili v Obchodnom registri SR a na katastri nehnuteľností. Nie je tajomstvom, že žalobca sa veľmi dobre pozná s p. N., šéfom strany Most - Híd, s ktorým sa aj spoločne ukazujú na spoločenských akciách a vo všeobecnosti sa vie, že žalobca mal už v čase strany SMK aj vplyv na obsadzovanie štátnozamestnaneckých miest za túto stranu. Charakter predmetného článku z pohľadu žurnalistiky sa podľa názoru svedka nedá presne definovať, ale je to na pomedzí informačno-investigatívno-spravodajského charakteru. Keďže článok sa týkal prioritne B. a žalobca je spomínaný asi v 3 riadkoch, nebol dôvod osloviť žalobcu. Potvrdil, že etický kódex novinára pozná, čítal ho. Uviedol, že býva zvykom, že pri písaní článku oslovuje hlavnú persónu, ktorej sa článok týka, avšak robí to dobrovoľne, nie pod nátlakom. Na jednu z otázok uviedol, že žalobcu veľmi nesleduje, ale to, že sa stretáva s N. N. jestvujú viaceré fotky (napr. zo športových štadiónov), ako aj informácie od kolegov B. N., či z rôznych dokumentov, avšak ako predstaviteľ jedného z najvýznamnejších podnikov v štáte sa žalobca podľa názoru svedka stretáva aj s predstaviteľmi iných politických strán a hnutí.

11. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 8.6.2017 bol v týždenníku Plus 7 dní č. 23 na strane 60 uverejnený článok pod názvom: „Užíva si luxusný život“ s podtitulkom: „S. B., hlava mečiarovskej privatizácie z Fondu národného majetku, predal rozsiahle majetky. Stopy vedú k P. S.“. V článku je okrem iného uvedené: „...To sa zmenilo pred tromi mesiacmi, keď B. podnik s lukratívnym nehnuteľným portfóliom predal. A to podľa našich informácií sivej eminencii Mosta - Híd a šéfovi Slovnafu P. S.. Hodnota spoločnosti sa môže aj s budovami a so strojmi pohybovať v osemciferných číslach. Prepojenie na S. naznačuje fakt, že poľnohospodársky podnik riadi S. H., ktorý ešte vlni vystriedal vládcu Žitného ostrova S. vo vedení družstva v Hornej Potôni. ...“

12. Výzvou zo dňa 26.10.2017, doručenej žalovanému dňa 9.11.2017 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovane žiadal žalovaného v záujme zmierlivého vyriešenia veci o zaplatenie peňažného plnenia vo výške 10.000,- eur za porušenie záväzku obsiahnutého v Dohode o skončení

sporu 27C/18/2008 vedeného pred Okresným súdom v Trnave mimosúdnym zmluvným, ku ktorému došlo spôsobom a za okolností bližšie špecifikovaným vo výzve zo dňa 9.6.2017. Uviedol tiež, že predmetnú dohodu považuje napriek argumentácii žalovaného za platnú a účinný právny dokument, zaväzujúci žalovaného v rovnakom rozsahu ako jeho právneho predchodcu, SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s. Pri tejto príležitosti zároveň oznámil, že výpoveď dohody zo strany žalovaného považuje za neplatnú a trvá na ďalšom dôslednom rešpektovaní ustanovení dohody zo strany žalovaného. Rovnako pripomenul, že predmetným príspevkom došlo k jednoznačnému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, v dôsledku uvedenia nepravdivých skutkových tvrdení.

XX. Žalobca sa svojou žalobou domáha proti žalovanému plnenia zo zmluvy, resp. z W. o skončení sporu XXC/XX/XXXX vedeného pred P. súdom v H. mimosúdnym zmluvným (ďalej len „W.“), uzatvorenej dňa XX.X.XXXX medzi žalobcom ako navrhovateľom a Z. X A., s.r.o., L.: XXXXXXXXX, so sídlom A. cesta 9, N., zast. konateľom L.. M. W. ako odporcom. V preambule Dohody účastníci zmluvného vzťahu uvádzajú dôvod uzavretia Dohody ako výsledku mimosúdneho zmluvného vzťahu, ktorým bol súdny spor na základe žaloby žalobcu o ochranu osobnosti voči uvedenej obchodnej spoločnosti, a to na základe štyroch sporných článkov uverejnených v r. 2005 a 2007 s názvami: „Šedá eminencia“, „N. kat“, „Vplyvný boháč rozširuje impérium“ a „Tajomný boháč S.“. Predmetom Dohody bolo uprednostnenie budúcnosti pred minulosťou a usporiadanie svojich vzájomných vzťahov tak, aby viac nedošlo k neopodstatneným zásahom do osobnostných práv navrhovateľa (žalobcu). V čl. 1 bod 1 a 2 Dohody zmluvné strany konštatujú, že touto Dohodou nie je dotknutá sloboda prejavu odporcu a jeho právo rozširovať informácie v podobe spravodajstva v novinách, časopisoch alebo inej tlači vydané odporcom. Za spravodajstvo sa pritom pokladá spracovanie udalostí, ktorá nastala najviac pätnásť (15) dní pred odovzdaním spravodajského príspevku do tlače, pričom spravodajský príspevok svojím rozsahom a formou spracovania musí zodpovedať obvyklým žurnalistickým kritériám, podľa ktorých príspevok má charakter spravodajského príspevku.

14. V čl. 2 bod 1 Dohody akýkoľvek iný ako spravodajský príspevok bez ohľadu na žurnalistickú formu spracovania (napr. reportáž, fejtón, komiks, atď.) ktorý sa výslovne zmieni o navrhovateľovi, alebo ktorý priniesie údaje, podľa ktorých by bolo bez pochybností možné určiť navrhovateľa ako osobu, ktorej sa príspevok týka, pred zaradením do tlače odporca predloží navrhovateľovi na vyjadrenie v lehote bez zbytočného odkladu, ktorá M.. P. S. umožní zaujať stanovisko k pripravovanému príspevku. Podľa bodu 2 tohto článku Dohody odporca nezarádi pripravený príspevok do čísla skôr, ako uplynie lehota, v ktorej sa navrhovateľ môže vyjadriť k pripravenému príspevku. Podľa čl. 1 bod 3 Dohody, ak navrhovateľ oznámi písomne odporcovi, že má záujem príspevok pripravený na uverejnenie opraviť, doplniť alebo inak napraviť pravdu skresľujúce alebo nepravdivé skutkové tvrdenia uvedené v príspevku pripravenom na uverejnenie, do troch dní od doručenia príspevku oznámi písomne odporcovi svoje pripomienky k skutkovým tvrdeniam uvedeným v príspevku, alebo ak táto lehota vzhľadom na povahu príspevku bude príliš krátka, vyrozumie odporcu o primeranej lehote, v ktorej mu doručí svoje pripomienky k skutkovým tvrdeniam. Rozlíšenie medzi skutkovým tvrdením a hodnotiacim úsudkom pre potreby tejto dohody vychádza z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lingens proti Rakúsku (sťažnosť č. 9815/82, rozsudok z 8. júla 1986, § 46).

15. Podľa čl. 3 bod 1 Dohody každé porušenie povinnosti, ktorú odporca prijal touto Dohodou zakladá pre navrhovateľa právo na peňažné plnenie vo výške 10 000,- EUR. Peňažné plnenie je splatné do pätnásť (15) kalendárnych dní nasledujúci po dni uverejnenia príspevku, ktorý bude pripravený v rozpore s touto Dohodou.

16. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že v dôsledku zlúčenia právnym nástupcom žalobcu do 1.9.2015 bola SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o.

17. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

18. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

19. Podľa § 491 ods. 1 OZ záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51 <<https://www.noveaspi.sk/products/lawH.>>) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

20. Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečooho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

21. Po oboznámení sa so skutkovými tvrdeniami sporových strán sa súd v prvom rade musel vysporiadať s viacerými právnymi aspektami prejednávanej veci. V prvom rade žalovaný namietal platnosť predmetnej Dohody, a to hneď z viacerých dôvodov. Po vykonaní dôkazu výsluchom Ing. Dukesa už jej existenciu nerozporoval. Svedok, ako štatutárny zástupca právneho predchodcu žalovaného totiž jednoznačne potvrdil všetky okolnosti uzavretia tejto Dohody, vrátane toho, že Dohodu podpisoval dobrovoľne, bez nátlaku a po porade s právnikom M.. V.. Na základe takto preukázaných okolností uzavretia právneho úkonu možno dospieť k záveru, že právnym základom prejednávanej veci je inomínatna (nepomenovaná) zmluva, na základe ktorej si účastníci zmluvného vzťahu dohodli budúce vzájomné práva a povinnosti vyplývajúce z mimosúdneho usporiadania sporov, ktoré boli predmetom viacerých súdnych konaní. Platnosť tejto zmluvy, Dohody však žalovaný namietal aj z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti jej ustanovení, resp. pre rozpor s ust. čl. 26 Ústavy SR, t. j. pre obmedzenie žalovaného v slobode prejavu. Súd sa v tomto smere prikláňa k argumentácii žalobcu, ktorý poukázal na to, že žalovaný a ani jeho právny predchodca až do doby uplatnenia jeho nároku vyplývajúceho z predmetnej Dohody jej platnosť nenamietal a aj podľa názoru súdu sú ustanovenia Dohody dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné a ich význam je evidentný, bez potreby bližšieho ozrejmenia. Čo sa týka obmedzenia ústavného práva žalovaného na slobodu prejavu, súd žalovanému pripomína jednoznačne a nezameniteľne formulované ustanovenie čl. 1 bod 1 Dohody, podľa ktorého sa strany sporu ako zmluvné strany hneď na úvod navzájom uistili, že touto Dohodou nie je dotknutá sloboda prejavu žalovaného. Z nasledujúcich ust. čl. 2 Dohody (najmä ust. čl. 2 bod 4 Dohody) navyše nevyplýva, že by sa žalovaný, resp. jeho právny predchodca zaviazal pred zverejnením príspevku pozmeniť jeho znenie výlučne len na želanie žalobcu. Dohoda totiž zaväzuje žalovaného predovšetkým pred zverejnením akéhokoľvek iného než spravodajského príspevku, ktorý zmieňuje žalobcu, tento predložiť žalobcovi na vyjadrenie a prípadnú zmenu znenia príspevku, príp. jeho nezverejnenie určuje žalovanému vykonať až po predložení dôkazov alebo presvedčivých argumentov zo strany žalobcu vyvracajúcich, alebo vážne spochybňujúcich pravdivosť alebo úplnosť skutkových tvrdení uvedených v príspevku pripravenom na uverejnenie. Čl. 3 bod 1 Dohody zakladá pre žalobcu právo na peňažné plnenie vo výške 10.000,- eur v prípade každého porušenia povinnosti zo strany žalovaného prijatého touto Dohodou. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, porušením zmluvnej povinnosti žalovaného je v tomto prípade nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z čl. 2 bod 1 Dohody, a tým je nepredloženie pripravovaného výslovne sa zmieňujúceho príspevku žalobcovi na vyjadrenie umožňujúc mu tým zaujať k príspevku stanovisko. Práve toto porušenie zmluvnej povinnosti založilo žalobcovo právo na peňažné plnenie vo výške 10.000,- eur.

22. Súhlasne s argumentáciou žalovaného je však možno uzavrieť, že uvedené peňažné plnenie je svojím charakterom zmluvnou pokutou v zmysle ust. § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

23. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

24. Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

25. Podľa § 545a OZ neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

26. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď

porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla škoda. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas, má dlžníka viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Okrem toho, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, inak by bola neplatná (§ 40 ods. 1), musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti.

27. V posudzovanom prípade mal súd preukázané, že pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného si strany sporu písomne (v hlavnej zmluve) dojednali zmluvnú pokutu, ktorá bola určená presnou výškou (10.000,- eur). Žalovaným namietané takouto zmluvnou pokutou jednostranné sankcionovanie žalovaného nemožno považovať za rozporné s dobrými mravmi a teda spôsobujúce absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Na margo argumentácie žalovaného o neplatnosti Dohody ako takej je potrebné pripomenúť, že samotné znenie celej Dohody, ako aj jednotlivých jej ustanovení bolo koncipované, či konzultované právnymi zástupcami zmluvných strán a od r. 2009 nebolo ani jedno ustanovenie rozporované či už žalovaným, alebo jeho právnym predchodcom. Je teda pravdepodobné, že pri koncipovaní Dohody, resp. pri konzultácii s právnymi zástupcami zmluvných strán bolo rešpektované aj znenie ust. § 43 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. Žalovaný sa dňom 1.9.2015 stal právnym nástupcom pôvodnej zmluvnej strany SPOLOČNOSTI 7 PLUS, s.r.o. zlúčením a tým vstúpil do všetkých jej práv a povinností. Právny predchodca žalovaného sa ako zmluvná strana zaviazal na plnenie tejto zmluvy predovšetkým v záujme mimosúdneho urovnania viacerých súdnych sporov o ochranu osobnosti žalobcu, ktoré v danom čase prebiehali. Dohoda, ako aj dojednanie o zmluvnej pokute je teda podľa názoru súdu platným právnym úkonom. Je však možné súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že v danom prípade existujú kvalifikované dôvody na zníženie žalobcom požadovanej zmluvnej pokuty podľa čl. 3 ods. 1 Dohody (jedná sa iba o tri výroky o žalobcovi, pričom objektom témy článku nie je primárne žalobca, ale S. B.). A názoru súdu je bez relevancie, či výroky výslovne zmieňujúce žalobcu sú skutkovými tvrdeniami, či hodnotiacimi úsudkami, resp. či jednotlivé výroky sú alebo nie sú spôsobilé zhoršiť či znevážiť postavenie žalobcu v spoločnosti, príp. či sa v článku žalovaný vyjadruje o žalobcovi nad rámec toho, čo je verejnosti známe z iných mediálnych príspevkov. Súd však výšku dojednanej zmluvnej pokuty posúdil ako neprimeranú a znížil jej výšku na sumu 5.000,- eur, pričom prihliadol najmä na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, bez prihliadnutia na dôsledky, aké nastali porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta viazala. S poukazom na ust. § 545a OZ súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, výšku ktorých ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže žalovaný sa so zaplatením peňažného plnenia dostal do omeškania, súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v uplatnenej výške, avšak s počiatkom omeškania od 10.11.2017, ako prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu v nadväznosti na doručenie predžalobnej výzvy žalovanému (ktorá bola žalovanému doručená dňa 9.11.2017).

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pri písomnom vyhotovení rozsudku však súd zistil, že v dôsledku náhleho a okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti osoby zákonnej sudkyne, ktorá rozsudok vyhlasovala, došlo k inej nesprávosti pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ktorú odstráni opravným uznesením bezprostredne pri doručení tohto rozhodnutia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).